

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1536/2025
21.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ермедина Ћућевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр.239/2024 од 04.04.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.177/25 од 06.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 21. јануара 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ермедина Ћућевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр.239/2024 од 04.04.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.177/25 од 06.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К бр.239/2024 од 04.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, те да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 24.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.177/25 од 06.11.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Ермедина Ћућевића, а пресуда Основног суда у Сјеници К бр.239/2024 од 04.04.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ермедин Ђућевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да изрека правноснажне пресуде не садржи све битне елементе бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим, обзиром да у изреци није наведена ни једна последица овог кривичног дела, која се огледа у значајнијем угрожавању спокојства грађана или у тежем ремећењу јавног реда и мира, обзиром да из описа дела не произилази да је критичном приликом било присутно неко друго лице, осим окривљеног и оштећеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 344. став 1. Кривичног законика, прописано је да кривично дело насилничко понашање чини онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир, док је ставом 2. прописано да уколико је дело из става 1. извршено у групи или је при извршењу дела неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана, учинилац ће се казнити затвором од 6 месеци до 5 година.

Из законског описа бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, произлази да су битна обележја овог кривичног дела – радња извршења која се може састојати у предузимању неке од алтернативно предвиђених делатности: грубом вређању, злостављању другог, вршењу насиља према другом, изазивању туче, дрском или безобзирном понашању и последица која се може састојати или у значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира. Квалификовани облик овог кривичног дела из става 2. истог члана, постоји када је основни облик кривичног дела из члана 344. став 1. извршен у групи и уколико је при извршењу основног облика дела из става 1. члана 344. Кривичног законика, неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана. Кривично дело насилничко понашање из члана 344. Кривичног законика спада у тзв. последична кривична дела код којих се сматра да је кривично дело довршено када су остварена оба елемента кривичног дела и радња извршења и последица кривичног дела, дакле, кривично дело насилничко понашање из члана 344.

Кривичног законика је свршено тек када је неком од законом наведених радњи извршења значајније угрожено спокојство грађана или је теже ремећен јавни ред и мир.

У конкретном случају, побијаном правноснажном пресудом окривљени АА је оглашен кривим да је дана 21.12.2023. године, око 19,35 часова у Сјеници, способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, вршењем насиља, те дрским и безобзирним понашањем, теже реметио јавни ред и мир на тај начин што је без икаквог повода и разлога у улици ... физички насрнуо на оштећеног ББ и задао му ударац са леђа у пределу темена главе, а након што је од силине удараца оштећени пао на земљу, те док је лежао на земљи, задао му више удараца ногама и рукама у пределу главе, лица и десне стране грудног коша, којом приликом му је нанео лаке телесне повреде, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење и наступање забрањене последице.

По оцени овога суда, из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, због ког је окривљени АА правноснажном пресудом оглашен кривим, и то како објективна, која се тичу радње извршења, а које се састоји у вршењу насиља према другом, те последице дела која се огледа у тежем ремећењу јавног реда и мира, као и квалификаторне околности тежег облика кривичног дела из члана 344. став 2. КЗ – наносење лаке телесне повреде оштећеном приликом извршења основног облика дела из става 1. члана 344. КЗ, тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, који је обухватао и свест о забрањености дела.

По налажењу овога суда, радње које је окривљени предузео критичном приликом, односно околност да је на јавном месту – у улици у вечерњим часовима, без икаквог повода и разлога, физички напао оштећеног, задавши му више удараца ногама и рукама у пределу главе и тела, наневши му при томе лаке телесне повреде, представљају вршење насиље према оштећеном, а којим радњама је проузрокована и забрањена последица дела, која се огледа у тежем ремећењу јавног реда и мира. При томе, чињеница да критичном приликом на месту догађаја нису била присутна друга лица, осим окривљеног и оштећеног, није од значаја имајући у виду да се критични догађај одиграо у насељеном месту, на улици и у вечерњим часовима.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да чињенични опис дела у изреци правноснажне пресуде не садржи сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, оценио неоснованим.

Врховни суд се није упуштао у наводе захтева којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да је изрека правноснажне пресуде неразумљива, а сама пресуда без разлога о битним елементима предметног кривичног дела, те да су разлози пресуде у односу на постојање тежег ремећења јавног реда и мира неприхватљиви, обзиром да битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) став 2. тачка 2) ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца.

Приликом доношења одлуке, Врховни суд је имао у виду пресуду овога суда Кзз бр.621/22 од 06.07.2022. године, на коју се бранилац у поднетом захтеву позива, али налази да иста није од утицаја на другачију одлуку у овом предмету, имајући у виду да чињенично стање није исто.

Са свега изложеног, налазећи да нижестепеним одлукама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбио као неоснован, и на основу члана 491. ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић